

Meditatie

Veelstemmig Samen: de stem van engelen

De allereerste Kerstpreek was de allerkortste en meteen de allerbeste. Die uitspraak kan ik me herinneren uit een Kerstmeditatie van mijn vader, waar en wanneer herinner ik me niet meer. De allereerste Kerstpreek, dat is de boodschap van de engelen aan de herders: "Wees niet bang, want ik kom jullie goed nieuws brengen, dat het hele volk met grote vreugde zal vervullen: Vandaag is in de stad van David jullie redder geboren. Hij is de messias, de Heer." En tenslotte voegt zich het hele engelenkoor erbij: Eer aan God in de hoogste hemel en vrede op aarde voor alle mensen die hij liefheeft. (Lucas 2, vertaling: NBV)

Wees niet bang! Zo begint de engel. Als kind dacht ik altijd dat de engel bedoelde te zeggen: Wees niet bang voor mij! Zo kan je het inderdaad begrijpen. Maar die eerste uitspraak van de engel zou ook een diepere boodschap kunnen zijn. Of liever, een verder reikende boodschap. Wees niet bang, in deze angstige tijd waarin de Romeinen de baas zijn en elke vorm van tegenstand hard neerslaan. Wees niet bang voor wilde dieren, wees niet bang voor onheil en ellende. Niet voor de harde en confronterende werkelijkheid, zelfs als die heel beangstigend is. Wees niet bang, maar ga op weg, een volstrekt nieuwe toekomst tegemoet. Een hoopvolle toekomst tegemoet. Want vanuit de toekomst zal de redding komen. Een redding waar nu nog geen enkele voorstelling van te maken is. Meer dan een vermoeden is het misschien niet. Maar dat is genoeg om hoop en vertrouwen op te wekken. Wees niet bang, zegt de engel. En de herders gaan op weg.

Tegen ons zou de engel kunnen zeggen: Wees niet bang voor terroristen en niet bang voor terroristenhaters. Wees niet bang voor nepnieuws en politieke manipulatie en niet bang voor wispelturige leiders die het gewone nieuws bepalen. Wees niet bang voor dreigende taal en niet bang voor al te geruststellende woorden. Wees niet bang voor verlies van alles wat je vertrouwd en dierbaar was en niet bang voor hemelbestormende vernieuwers die alles anders willen. Wees niet bang, maar durf de ongewisse toekomst tegemoet te gaan. Positief, opbouwend, rechtvaardig voor anderen.

Het kerstnummer van de Open Deur heeft dit jaar als thema: Wek mijn zachtheid weer. Dit lied van Huub Oosterhuis is niet speciaal voor Kerst geschreven, maar het past er wel mooi bij. 'Wek mijn zachtheid weer. Geef mij terug de ogen van een kind. Dat ik zie wat is. En mij toevertrouw. En het licht niet haat'. Is dat niet ongeveer waartoe de engel probeert op te roepen: Wees niet bang, maar durf te vertrouwen. Durf zachtheid toe te laten, ook en vooral als je om je heen heel veel hardheid ziet gebeuren. Durf te kijken met de ogen van een kind: vol verwondering, vol nieuwsgierigheid en vooral vol van hoop en vertrouwen. Ogen die zien wat mooi en goed is, ook als het achter veel donkerheid verscholen gaat. Maar ook om de donkerheid te blijven zien, onder ogen te blijven zien, zonder er moedeloos van te worden. De kwetsbaarheid van het kerstkind roept bijna vanzelf zachtheid op. Zo lezen we in het redactioneel van de Open Deur. "Wek mijn zachtheid weer - om te 'zien wat is', ook het onrecht en de pijn; om het licht niet te haten, niet te verharden, niet cynisch te worden."

Misschien dat we vanuit een dergelijke zachtheid in staat zijn de verwondering te voelen van een kind. De verwondering waarin je in staat bent een engel te ontmoeten, de stem te horen van de engel die je toeroept: Wees niet bang! Dan gebeurt misschien het wonder dat de zachtheid van het Kerstkind ook in ons wordt geboren. Om zo de toekomst in vertrouwen tegemoet te kunnen gaan.

Ds. Sara Dondorp

Maandblad voor de Protestantse Gemeente te Chaam c.a. 71^e Jaargang nr. 10
december 2017/ januari 2018

